

WILLEM ROGGEVEEN: „JE MOET JE NIET BLINDSTAREN OP JE EIGEN SUCCES”

HET HEBBEN VAN DIPLOMA'S LIJKT IN ONZE MAATSCHAPPIJ STEEDS BELANGRIJKER TE WORDEN. NIETTEMIN ZIJN ER GESLAAGDE ONDERNEMERS DIE HET VAK IN DE PRAKTIJK HEBBEN GELEERD, DANKZIJ HUN NIEUWSGIERIGHEID EN LEERGIERIGHEID. ALLROUND EN 'SELFMADE' HORECAONDERNEMER WILLEM ROGGEVEEN IS ZO IEMAND. ZIJN KENNIS VAN DE BRANCHE ZET HIJ SINDS NEGEN JAAR IN VOOR HORECAOVERENIGING ALPHEN AAN DEN RIJN. EERST ALS PENNINGMEESTER EN TEGENWOORDIG ALS VOORZITTER.

Door Jolanda van Luinen

OVER PRAKTIJKERVARING

U bent een man met passie voor de horeca. Al lang?

„Een kleine dertig jaar ben ik nu horecaondernemer, maar het is niet zo dat ik dat altijd heb willen zijn. Toen bleek dat ik aanleg voor tekenen had, ben ik naar een grafische opleiding gegaan; twee jaar in Amsterdam en twee jaar in Rotterdam. Op die scholen was het een zootje. Je kunt gerust zeggen dat ik het vak in de praktijk heb geleerd, in mijn baan als fotolithograaf. Het was mijn werk om een reproductie zo te maken, dat het verschil met het origineel minimaal was. Het was een mooi beroep, waarin ik heel mooie dingen heb gedaan. Toen de automatisering z'n intreden deed, waardoor het ambachtelijke aspect verdween, wist ik dat ik dit werk niet voor de rest van mijn leven kon doen. Al met al heb ik zestien jaar voor die baas gewerkt.”

OVER KANSEN PAKKEN

Hoe groot was voor u de stap om zelfstandig ondernemer te worden?

„Ook al kom ik uit een ondernemersgezin - alle tien, waarvan ik jongste ben, zijn we eigen baas geworden - vond ik het nog een hele stap om de zekerheid van een baan in loondienst op te geven. Eigenlijk is het toeval dat ik ondernemer ben geworden. Mijn broer speelde competities op de midgetgolfbaan naast Avifauna en ik ging vaak bij hem kijken. Zodoende kwam ik in contact met de beheerder. Op een gegeven moment vertelde hij me dat hij met de midgetgolfbaan wilde stoppen en vroeg hij of het iets voor mij was. Ik had geen relevante opleiding, maar heb toch die kans gegrepen. Op het terrein was een loketgebouwtje waarin ik alleen koffie, cola, bier, tosti's en warme worst verkocht. De eerste zeven jaar deed ik dit voor halve dagen, in combinatie met de fotolithografie. Die duobaan was hard werken. Uiteindelijk werd duidelijk dat ik op die locatie niets permanent kon opbouwen, omdat het een waterwingebied is. Rond 1985 werden de plannen voor recreatiegebied Zegerplas bekend. Dit zou een prima plek zijn voor mijn midgetgolfbanen. Na lang onderhandelen met de gemeente ben ik in eerste instantie op kleine schaal met Paviljoen Amigo begonnen. Na verloop van tijd heb ik de snackbar erbij gebouwd, daarna het biljart en nog niet zo lang geleden de serre. Inmiddels is de zaak drie keer zo groot als in het begin.”

Horecaman Willem Roggeveen doet als voorzitter van de horecavereniging 'iets' terug voor de gemeenschap.

Foto: Wil Kokelaar

OVER VERANTWOORDELIJKHEID NEMEN

U hebt dus geen horecaopleiding genoten. Wat is het geheim van uw succes?

„Voor mij is het een kwestie van lezen, goed opletten, proeven en doen. De eerste jaren stond ik voornamelijk achter de bar en deed ik de keuken erbij. Tegenwoordig is het andersom. In de horeca besteed je verschrikkelijk veel uren aan het gastvrij zijn; dan kan het inderdaad maar beter je passie zijn. Ik was geen vader die om 5 uur van z'n werk kwam. Een voorbeeldvader zal ik niet geweest zijn. Gelukkig komt mijn vrouw Linnea uit de horecawereld en weet ze dus wat het is. Toen ik haar leerde kennen - ze kwam op 2 juni 1997 met haar familie hier een drankje doen - werkte ze in hun hotel in Leiden. Later zijn wij voor tien jaar eigenaar geweest van discotheek Choices en sinds een jaar of acht runt ze met mij Paviljoen Amigo. Linnea heeft alle papieren voor hotels en de keuken, en organiseert onder andere de feesten en partijen.

Ik vind dat je je als (selfmade) ondernemer niet moet blindstaren op je eigen succes. Om die reden, en om iets terug te doen voor de gemeenschap en collega's, ben ik destijds penningmeester geworden van Horecavereniging Alphen aan den Rijn. Als lid van het dagelijks bestuur zit de meeste tijd in het vergaderingen, het nemen van beslissingen en de uitvoering daarvan. Vorig jaar ben ik voor de functie van voorzitter gevraagd. Ik heb toen 'ja' gezegd. Niet dat dit werk me echt ligt - het is heus niet alleen delegeren, wat

wel eens gedacht wordt - maar ik had er al ervaring mee bij onze midgetgolfvereniging. In principe ben ik voor vier jaar aangesteld. Als echter blijkt dat ik geen goede voeling heb met de achterban, dan stop ik ermee. Maar voorlopig vaart het schip de goede kant op.

Horecavereniging Alphen aan den Rijn telt 76 leden, uit zowel het restaurant-, snackbar-, café- als het hotelwezen. Op die manier heb je alle kennis in huis. Onze vergaderingen hebben een goede opkomst, maar het kan beter. Ik vind dat iedereen z'n gezicht moeten laten zien en meepraten. Sommigen maken zich er te makkelijk van af. Hoewel de meeste Alphense horecaondernemingen lid zijn, heb je er altijd een paar die gratis meeprofiteren van wat wij hebben bereikt. Net zoals niet-leden van winkeliersverenigingen meeprofiteren van de kerstverlichting.”

OVER BELANGEN BEHARTIGEN

Wat is eigenlijk het nut van een horecavereniging?

„Horecavereniging Alphen aan den Rijn behartigt, als afdeling van Koninklijke Horeca Nederland, in de breedste zin des woords de belangen van haar leden. Regelmatig hebben we overleg met de gemeente en politie. En we hebben een consultant die klaarstaat om collega's te helpen bij klachten of vragen. Onderwerpen op de agenda zijn onder andere veiligheid en het rookbeleid. Sinds de ramp in Volendam wordt door de overheid extra gecontroleerd op de bereikbaarheid van nooduitgangen. Wanneer daar een kratje voor staat, levert dat een boete van 2500 euro op. Terecht, want je wil

er op de vlucht niet je nek over breken. Als voorzitter moet je het goede voorbeeld geven, dus bij ons was dit punt al geregeld. Wel zul je er altijd alert op moeten blijven, want anders sluip het er zo weer in dat je 'even' iets neerzet bij de nooduitgang.

En dan het rookbeleid. Tot vier jaar geleden heb ik zelf jaren gerookt, dus het zou schijnheilig zijn als ik vind dat ieder ander moet stoppen. Toch vind ik het goed dat dit wettelijk geregeld gaat worden. In veel Westerse landen geldt het rookverbod allang. Dus is het logisch dat het ook bij ons gaat gelden. Eenderde van de bevolking rookt flink. Een groot gedeelte van de restaurants is al rookvrij. Wij wachten daarmee tot 1 juli, de datum waarop het verplicht wordt. 's Zomers is het voor de gasten minder vervelend om buiten te roken én op die datum geldt het verbod voor iedere horecaonderneming. Dus krijg je niet dat klanten om die reden naar de concurrent gaan. Op dit moment is nog niet duidelijk of er bijvoorbeeld een apart bouwsel nodig is waar rokers naar toe moeten kunnen. Zo ja, moet er dan betaald worden voor een bouwvergunning? En wie gaat het rookbeleid handhaven, de politie of keuringsdienst van waren? Het idee, dat onze gasten als waren worden gezien...

Voor wie met roken wil stoppen, heb ik als ervaringsdeskundige de tip: niet afbouwen, maar gewoon in één keer doen. Ik heb vanaf mijn 18de gerookt en ben in die periode vier keer langdurig gestopt. Het blijkt dus te kunnen. Valkuilen waren voor mij 'emoties' en 'gezellig mee willen doen'. Door het rookverbod kom je straks buitenshuis veel minder in de verleiding, dus dat

scheelt weer. En als je stopt met roken, voel je je al gauw een stuk beter. Dat heb ik gemerkt bij het voetballen.

Zowel veld- als zaalvoetbal vind ik leuk om te doen. Ik ben begonnen bij Alpha, maar zit nu alweer dertig jaar bij ARC. Paviljoen Amigo sponsort alle voetbalverenigingen in Alphen met bordreclame en een wedstrijdbal. Daarnaast ben ik bij ARC lid van ARC de Triomphe. Dit is een club ondernemers, die een wezenlijke (financiële) bijdrage levert aan de voetbalvereniging. Maar ook de landelijke competitie volg ik nauwgezet en als het Nederlands elftal speelt is Paviljoen Amigo oranjegetint.”

OVER TOEKOMSTPLANNEN

Wat kunnen we nog van Willem Roggeveen verwachten?

„Vooral zo doorgaan. Nog steeds met veel plezier runnen wij de midgetgolfbaan, de snackbar, het café en restaurant. Die veelzijdigheid bevalt ons goed. Van familiebijeenkomsten maken wij een feestje, net zoals wij dat doen bij de introductie van de nieuwe haring, het bokbier en de beaujolais.”

Naam: Willem Roggeveen
Geboortedatum: 15 september 1952
Geboorteplaats: Leiden (ziekenhuis, opgegroeid in Alphen)
Beroep: Horecaondernemer
Relatie: Getrouwd met Linnea Steilberg (34)
Kinderen: twee zoons
Hobby's: Voetbal, postzegels verzamelen, onze pup, de kat, vogels en vissen